

25 Januari 2015.

Er was goed weer voorspelt. Onderweg naar de trialbaan sneeuwde en motregende het lichtjes. Aangekomen op de trialbaan werd het wat beter, in ieder geval droog.

Ik reed mijn "nieuwe" BSA van de kar. Ik had de motor net twee weken. De dag voor de wedstrijd nog een nieuwe ketting gemonteerd. Ik was benieuwd hoe ie het zou doen. Ik had er letterlijk nog geen meter mee gereden. Op de baan laag een laagje sneeuw, veel blubber daaronder en het was glad. Dus, ideaal als je voor het eerst op een totaal onbekende motor gaat rijden.

Er waren ondertussen in totaal 18 personen met een pré-65 trialmotor op de baan, waaronder drie Duitse vrienden. Om een uur of 12 riep Chris ons binnen. We werden in drie groepjes verdeeld. Ieder groepje had zijn eigen controleur. Er waren 2 sporen uitgezet, normaal en gemakkelijk. Omdat ik nog niet vertrouwd was met de BSA koos ik voor het gemakkelijke spoor. De eerste non-stop maakte ik gelijk een beginnersfout, de benzinekraan vergeten open te zetten. Daarna ging het iets beter, totdat ik mijn voorrem nodig had. Er bewoog wel iets, maar remmen deed ie niet en ik reed dus door. Ik merkte dat de motor veel zwaarder en breder was met minder grondspeling, wennen dus.

Na twee ronden van acht non-stops gereden te hebben was het tijd voor erwtensoepp met roggebroomd en spek. Het was lekker warm in de kantine en de gesprekken kwamen op gang. Ik kreeg van veel kanten bruikbaar advies over de BSA. Met moeite kwamen we voor de rest van de wedstrijd uit de kantine. Tijdens de derde ronde begon het te (mot)regenen en veranderde de conditie van de baan. Het gewicht van de BSA gold nu als een voordeel en met de nieuwe banden had ik veel grip. Op het eind van de wedstrijd was er nog wat verwarring over het aantal ronden dat gereden moest worden, maar dat kon de pret niet drukken. Al met al een geslaagde dag.

Chris Bekkenkamp heeft dit jaar ook weer gezorgd voor een echte wintertrial, bedankt Chris en tot volgend jaar.